

חייל מתרגז. הוא תופס ילד וגורר אותו למעצר.
אמו הזקנה של הילד רצה אחרי החייל ומתחננת: "חואג'ה הומו, חואג'ה הומו, תן לו ללכת!"

● תיספורת כשרה

ה מיבחן האמיתי של כוחהעמידה הוא החרם.
כאנו לעזה ביום חם. לפני שעברנו את הגבול, קנינו בתחנתדלק כמה פחיות של ספרייט קר. כשבאו לקראתנו מאחיינו, הצענו להם את המשקה.

במכונית ישבו שניים. האחד אמר "תודה", לקח את הפחית ושם אותה בצד. השני אמר "תודה" ואמר שאינו צמא. רק כעבור כמה שעות הבנו שזהו חלק מן החרם — אין נוגעים בתוצרת ישראלית.

כל מה שניתן לייצר במקום, מיוצר במקום. על כל מה שאפשר לוותר, ויתרו. למשל: אבטיחים, בריחה ישראלית אומרת שהאבטיח הוא סמל פלסטיני (הירוק בחוץ, המשך בעמוד 20)

ענקיות — שלושה על שישה מטרים, ארבעה על עשרים מטרים. אין שתי יצירות הדומות זו לזו. כל אחת יצירה מקורית. סמיילי, דוי לארים, איקסים, ערבסקות, צורות מופשטות. על אחת מהן חתם, בגאוה.

כיום, כשמשוטטים בעזה במכונית, עובי רים על פני עשרות קירות כאלה. אולי יותר ממאה.

בעיני העזתים, זוהי עוד צורה של הת' עללות, השחתתרכוש והתגרות. הם חישבו שאדם אחר לא יכול היה לבצע זאת אלא במשך ימים ארוכים, ובלי ספק בהסכמת מפקדיו.

העזתים לא העריכו את האמנות, וזה גם לא הצחיק אותם.

אבל יש להם הומור משלהם. האינתיפאדה מצמיחה גם כדירות.

● חואג'ה הומו

ב דיחה המתהלכת בעזה, אחת מיני רבות:

השבאב מתעמת עם החיילים. הם צועקים לעברם: "יא מאניאק! יא הומו!"

ציורי קיר ענקיים ברחובות עזה הכלבה של בוש ברדיו

ענת סיטסיט, חיילים חז"ח

(ראשייהתיבות של "חרקת אל'מקאומה אל' איסלאמיה", תנועת ההתנגדות האיסלאמית). מנהיגות האינתיפאדה מפרסמת את הור" אותיה כאמצעות הכרוזים הממוספרים. אלה הורפסו, תחילה, ברפוס מרכזי. משם הובאו לכל רחבי הגדה והרצועה. השב"כ הצליח לאתר את הרפוס ליד ירושלים ולחסל אותו. אחר-כך הרפיסה ההנהגה רק עותקים מעטים של כל כרוז. לכל איזור הוגנב עותק אחד, והרפוס שם כאמצעים המקומיים. בהר" רגה הצליח השב"כ לחשוף גם את בת'הרפוס הקטנים האלה.

עכשיו זה נעשה כאמצעות הקירות. על קירות רבים בעזה יש כתובות המתחילות בריבוע שחור, ובו המילים "ביאן" (הודעה) מס' כרזוכך. הטכסט המלא של הכרוזים משודר ברדיו מונטה-קארלו, שכל תושבי השטחים הכבושים מאזינים לו באדיקות.

קול ישראל בערבית, לעומת זאת, הוא אובייקט ללעג כללי. "אנחנו מתעוררים ב" בוקר אחרי יום של הרוגים ופצועים, וקול ישראל מספר לנו על הכלבה של הנשיא בוש".

כאזני בניעוזה, קול-ישראל הוא קול האויב, קול הכיבוש. מבחינת ההשפעה על הערבים, חבל על כל אגורה המושקעת בו.

● צבע הגנה לישראל

א ין אמצעי נגד הקיר. הקיר מנצח תמיד. כאחד הימים נשמע הרמקול המותקן על מכונית צבאית. כל בעלי-הבתים בסביבה נק' ראו לצאת מיד החוצה ולנקות את הכתובות מן הקירות אחרת יוטל עליהם עונש. כמה בעלי-בתים יצאו. האחרים נשארו בכית. הם כבר חדלו לפחד, אמר לנו ידיד.

אחרי-כך בא יום הצבע השחור. למישהו במימשל היה הרעיון הגאוני לכסות את כל חזיתות הבתים ברחוב הראשי בעזה בצבע שחור שמנוני ורביק — קירות, חלונות-ראי וזה, שלטים, דלתות — הכל.

הדבר התפרסם בעולם כולו, והרחוב השחור הפך מודעת-ענק ארירה של האינ' תיפאדה. הוחלט להסיר אותו. העירייה גייסה את כל עובדיה, הצבע השחור הוסר כעמל רב, וחזיתות הבתים ברחוב זה צובעו בצבע צהוב אופטימי. כך זה נראה עכשיו.

● חייל בשם גרישא

א בל האיש שהטביע את חותמו על העיר עזה יותר מכל אדם אחר הוא החייל גרישא.

כאחד משבועות העוצר לקח החייל גרישא קומפרסור גדול, הרכיב אותו על ג'יפ ויצא לעבודה. במשך כמה ימים כיסה עשרות רבות של קירות גדולים בעזה ביצירות גראפיות

רחוב בג'יבאליה: ביזב ברחוב, שרידי דגלים על כל חוט-השמל בכל פינה: ילדים, ילדים, ילדים